

Nora van Oostrom-Streep

In voor- en tegenspoed

Nee, geen column over huwelijkse voorwaarden, wijziging van de gemeenschap van goederen of de positie van de notaris bij echtscheiding. Maar een bespiegeling over de rol van woordvoerder in lastige situaties. Aanleiding is de vraag van mijn zoon of het zijn van woordvoerder 'nu eigenlijk leuk is'. Hij gaat naar VWO 4, moet een profiel kiezen, nadenken over beroepen en ministages lopen. Dit laatste bracht hem overigens via de vader van een klasgenootje, tot mijn verrassing, al bij de arbeidsrechtsectie van Loyens & Loeff, maar dat terzijde.

LEERPROCES

Is het woordvoederschap leuk? Meestal wel, kan ik u zeggen. Het is erg leuk om namens 'het notariaat' te mogen optreden. Of dat nu is in een krant, via een column, in een debat, op radio of televisie of voor een groep zoals onlangs de ombudsmannen van Omroep Max. Het is ook een uitdaging: je moet je woorden goed wegen zodat ze niet zijn mis te verstaan. Ik kan mijn eigen visie op bepaalde kwesties niet geven, al is die verleiding soms meer dan levensgroot, en ik realiseer me steeds dat ik een heel diverse achterban vertegenwoordig.

Ook kan ik niet ingaan op de vele verzoeken die ik krijg om bepaalde individuele kwesties te regelen ('Maar deze casus is voor het hele notariaat interessant en van belang!'). Het is een leerproces, waarbij je je grenzen leert stellen, je duidelijk aangeeft bepaalde zaken gewoon niet te gaan zeggen en dat je de toon van de vraagstelling niet plezierig vindt. Het is soms op je tong bijten als je bepaalde dingen wel wéét, maar niet kúnt zeggen. En het is soms ronduit lastig en vervelend, vooral als je te maken krijgt met negatieve berichtgeving.

LASTIGE VRAGEN

Een kleine greep: de rol van het notariaat in de Tweede Wereldoorlog: 'Maar dit is toch heel schandalig?' ('*Als er fouten zijn gemaakt, moet dat worden erkend.*'). Een notaris die de kwaliteitsrekening misbruikt heeft: 'Dit komt steeds vaker voor, toch?' ('*Nee!*'), 'Waarom duurt het allemaal zo lang voordat er helderheid is voor cliënten?' ('*Afhankelijk van het BFT.*'), 'Hoe heeft zo iemand notaris kunnen worden?' ('*Geen idee.*'). Interne discussies die op straat belanden: 'Is er een tweede coup op komst?' ('*Nee! Toch?*'). Notariële belangengroepen die buiten de KNB om de media en politiek benaderen

en een soort 'wapenwedloop' om de aandacht lijken te voeren: 'Goh, wist u dit niet?' ('*Nee!*'), 'Dat is gek!' ('*Ja!*'), 'En waarom zeggen jullie niets en zij wel?' ('*Andere positie.*'). Vragen over omzet: 'Is dit het einde van het notariaat?' ('*Nee!*'), 'Waarom concurreren notarissen elkaar dood?' ('*Tsja, da's een goeie!*'). En natuurlijk discussies over HEMA, DELA en soortgelijke initiatieven: 'Waarom grijpen jullie niet gewoon in?' ('*Taak rechter.*'), 'Waarom is de KNB tegen innovatie?' ('*Is ze niet.*').

OP DE KAART

Maar ook dat hoort erbij en dat brengt me naar de titel van deze column. In voor- en tegenspoed houdt in dat je staat voor wat je doet, ook als dat lastig of vervelend is. In mijn functie ben ik niet in de positie '*to choose my battles*'; ik kan het me niet veroorloven alleen de media te zoeken met positieve verhalen of zelf geïnitieerde standpunten. Het is een kwestie van meegaan met de situatie en proberen met de mogelijkheden die er zijn het notariaat in den brede, zo goed mogelijk op de kaart te zetten. En met 'in den brede' bedoel ik dat de KNB er is voor kleine kantoren met een brede praktijk, maar ook voor de heel grote kantoren met een specialistischer praktijk. Voor notarissen die op de barricaden staan en voor hen die dat niet doen. En de KNB is er voor het notarisambt in de toekomst. Dit vergt een visie die verder gaat dan het hier en nu en die haaks kan staan op de huidige belangen van sommige kantoren. Dat is moeilijk en niet altijd leuk. Maar dat is wel mijn taak. De meerwaarde van het notariaat als geheel laten zien aan iedereen die het horen wil en moet. In voor-, maar soms ook in tegenspoed. ■